

[Edvard Sørensen.]

at overtage de lokale Ruter. Denne Udtalelse viser tydeligt Billedet: Statens Overtagelse af det Rutebillet, som Enkeltmand gennem et brydsomt Arbejde og i mange Tilfælde ved stor Gældsstiftelse har bygget op, og som han nu, da Ruten er indarbejdet, nu, da han mente sin Fremtid sikret ved et rimeligt Udbytte af sin Virksomhed, maaske skal afgive til Staten, der i høj Grad har sine Fangarme ude efter den. Hvis man vil lade det Spørgsmaal gaa ud til Folkeafstemning blandt Befolkningen langs de oprettede Ruter — og indenfor de nuværende Regeringspartier er Spørgsmaalet om en Folkeafstemning jo ikke noget usædvanligt —, tror jeg, at Regeringen vilde faa et Svar paa dens Rutebilstpolitik, som den meget sent vilde glemme. Jeg vil gerne i samme Forbindelse nævne et Beskatningsspørgsmaal, nemlig Erhvervsskatten for Ruteborejere. Denne Skat tages nu af den Købstad, hvor Bilen har Holdeplads. Det er selvfølgelig i Overensstemmelse med bestaaende Love. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister eller den højtærede Finansminister, om de ikke finder dette urimeligt, og om de ikke mener, der bør fremsættes Forslag om, at Erhvervsskatten skal tilfalde de Kommuner, Ruten gaar igennem, fordelt i Forhold til Vej længden.

I det af Regeringen fremsatte og gennem Pressen udsendte Arbejdsprogram omtales blandt andet større Opdyrkningsarbejder. Hvis dette Program eller Dele deraf, hvad dette Punkt angaar, bliver gennemført, vil jeg gerne henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa Opdyrkning af den lille Vildmose. Jeg har tidligere fra denne Plads gjort Rede for hele dette Spørgsmaal og skal derfor ved denne Lejlighed nøjes med at stille det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om Opdyrkning af den lille Vildmose er med i de store Opdyrkningsarbejder, Regeringen tilsigter at gennemføre eller støtte.

Et af de Spørgsmaal, der er længst fremme i Diskussionen i denne Tid, er Rentespørgsmaalet, og dette er ikke uden Grund, da det maa erkendes af alle, at en Sænkning af Rentebyrden vil være af stor Betydning for Erhvervslivet. Men Faktum er, at til i Dag er der ikke andet end *talt*

om dette Spørgsmaal. Jeg indrømmer, at det er et meget vanskeligt Spørgsmaal. Men hvis de nuværende Forhold fortsætter, kommer man efter min Opfattelse ikke udenom en Løsning af baade Gælds- og Rentespørgsmaalet. I denne Forbindelse vil jeg gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om der ikke er Mulighed for at gaa til en Konvertering af Kreditforeningslaanene. Hvis det er muligt at konvertere disse Laan til en lavere Rente og maaske en længere Amortisationstid, da vilde en saadan Foranstaltning betyde en stor Lettelse for Erhvervslivet og sikkert samtidig sænke Rentefoden for de øvrige Laans Vedkommende. Derfor tror jeg, det er et Spørgsmaal, man skal og maa have Opmærksomheden henvendt paa. Jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister at overveje det Spørgsmaal. Det vilde sikkert ogsaa have Interesse at høre Ministerens Mening om Sagen.

Et Spørgsmaal, der ved Siden af mange andre melder sig i den nuværende Krisesituation, er Spørgsmaalet om Kommunerens Økonomi. I en saa økonomisk vanskelig Tid som den nuværende er der to Ting, der er usvigeligt sikre. For det første dette, at Udgifterne viser stærk Tendens til Stigning. Dette gælder Udgifterne baade til Aldersrente, til Hjælpekasser og til Fattighjælp, og i alt Fald i indeværende Vinter, saa længe vi har den nugældende midlertidige Arbejdsløshedslov, vil der ogsaa være betydelige Udgifter for Kommunerne at udrede. Man kan sikkert se dette Billede i hver Kommune Landet over; i alt Fald er det min Erfaring, at Tallet paa Ansøgninger om Aldersrente er i stærk Stigning, og blandt Ansøgerne findes adskillige, som man aldrig havde tænkt sig vilde blive Aldersrentenydere, men som ved Tidens Ugunst, Kaution eller lignende er tvunget over paa et andet økonomisk Stade, end de nogen Sinde havde tænkt sig. Det er givet, at hvis de nuværende Forhold fortsætter et Stykke ud i Fremtiden, vil Aldersrentenydernes Antal stige i uhyggelig Grad og Kommunerens Udgifter antage et Omfang, man ikke havde tænkt sig. Paa samme Maade vil det gaa med Hjælpekasseudgifterne vel nok i særlig Grad ude paa Landet. I Byerne vil Hjælpekasserne blive stærkt